

poniedziałek, 29.04.2024

Święto Matki Bożej Królowej Polski 3 maja

[W piątek 3 maja obchodzimy Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski](#) oraz święto narodowe upamiętniające przyjęcie w 1791 r. pierwszej w Europie i drugiej na świecie spisanej konstytucji.

[Msza Święta o godz. 9:00.](#) Przed Eucharystią, z racji pierwszego piątku miesiąca, możliwość skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania. Przed Mszą Św. śpiewamy również Litanię Loretańską. Najserdeczniej zapraszamy do uczestnictwa w uroczystościach.

RYS HISTORYCZNY:

W Polsce Matka Boża zajmuje miejsce szczególne. Jest powszechnie wielbiona i czczona. Otoczona należnym Jej kultem. Kultem Maryjnym. Historia Jej adoracji sięga średniowiecza. Jej poświęcone były najważniejsze zabytki kultury polskiej. Jednym z najstarszych pomników są rotundy do dzisiaj zachowane na Wawelu. Najstarszy zachowany tekst literacki w języku polskim, śpiewany przez rycerstwo to „Bogurodzica”. Pieśń ta poświęcona jest Maryi. Jednak znaczenie tej osoby i znaczenie Jej kultu jest odrębnym zagadnieniem. Jednym z najważniejszych tytułów Maryi jest Matka Boża, znany również pod nazwami Theotokos z gr. Boża Rodzicielka lub Bogurodzica. W Polsce już Jan Długosz w swoich kronikach nazywa ją Panią świata i naszą. Tytuł królewski przychodzi wiele lat później i związany jest z wydarzeniem znanym w historii jako Śluby lwowskie króla Jana Kazimierza. Historia cofa nas do wieku XVII, w szczególności do lat potopu szwedzkiego (1655 – 1670). Polska osłabiona po wojnach z Kozakami i Rosjanami nie była w stanie się bronić. Jednak poruszenie wywołały wieści o oblężeniu słynącego z cudów sanktuarium maryjnego. Obrona Jasnej Góry przed Szwedami dokonała się według ówczesnej opinii królewskiej za sprawą Maryi. Pełne znaczenie tamtych wydarzeń znalazło wyraz w niecodziennej elekcji Maryi na Królową Polski. 1 kwietnia 1656 roku w katedrze lwowskiej król Jan Kazimierz w sposób oficjalny ślubował:

„Wielka Boga Człowieka Matko, Najświętsza Dziewico. Ja, Jan Kazimierz, za zmiłowaniem Syna Twojego, Króla królów, a Pana mego i Twoim miłosierdziem król, do Najświętszych stóp Twoich przypadszy, Ciebie dziś za Patronkę moją i za Królową państw moich obieram. Tak samego siebie, jak i moje Królestwo polskie, księstwo litewskie, ruskie, pruskie, mazowieckie, żmudzkie, inflanckie, smoleńskie, czernichowskie oraz wojsko obu narodów i wszystkie moje ludy Twojej osobliwej opiece i obronie polecam, Twej pomocy i zlitowania w tym klęsk pełnym i oplakany Królestwa mego stanie przeciw nieprzyjaciołom Rzymskiego Kościoła pokornie przyzywam. A ponieważ nadzwyczajnymi dobrodziejstwami Twymi zniewolony pałam wraz z narodem moim nowym a żarliwym pragnieniem poświęcenia się Twej służbie, przyrzekam przeto, tak moim, jak senatorów i ludów moich imieniem, Tobie i Twojemu Synowi, Panu naszemu Jezusowi Chrystusowi, że po wszystkich ziemiach Królestwa mego cześć i nabożeństwo ku Tobie rozszerzać będę. Obiecuję wreszcie i ślubuję, że kiedy za przepotężnym pośrednictwem Twoim i Syna Twego wielkim zmiłowaniem, nad wrogami, a szczególnie nad Szwedem odniosę zwycięstwo, będę się starał u Stolicy Apostolskiej, aby na podziękowanie Tobie i Twemu Synowi dzień ten corocznie uroczyste, i to po wieczne czasy, był święcony oraz dołożę trudu wraz z biskupami Królestwa, aby to, co przyrzekam, przez ludy moje wypełnione zostało. Skoro zaś z wielką serca mego żałością wyraźnie widzę, że za jęki i ucisk kmieci spadły w tym siedmioleciu na Królestwo moje z rąk Syna Twojego, sprawiedliwego Sędziego, plagi: powietrza, wojny i innych nieszczęść, przyrzekam ponadto i ślubuję, że po nastaniu pokoju wraz ze wszystkimi stanami wszelkich będę używał środków, aby lud Królestwa mego od niesprawiedliwych ciężarów i ucisków wyzwolić. Ty zaś, o najlitościwsza Królowo i Pani, jakoś mnie, senatorów i stany Królestwa mego myślą tych ślubów natchnęła, tak i spraw, abym u Syna

kę wypełnienia ich uzyskał”

PARAFIA PW. MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

DRULITY 10, 14-400 PASŁĘK

Śluby te stały się na przestrzeni dziejów ziarnem odnowy życia społecznego i moralnego Polaków, którzy w trudnych chwilach naszego narodu zwracali się do swojej Zwycięskiej Królowej o pomoc i wstawiennictwo. Tytuł królewski dla Maryi ma znaczenie nie tylko symboliczne. Opis uroczystości tekst ślubów jest nam dobrze znany i w swej formie nawiązuje do wolnej elekcji, przez co nabiera również znaczenia autentycznego wyboru na władcę Polski. Często podkreśla się, że podobnych aktów dokonano wcześniej w innych krajach. Jednak w przeciwieństwie ślubowań na Węgrzech, we Francji (1643), w Portugalii (1644), W Austrii (1647), które były dekretami monarchy, śluby w katedrze lwowskiej przed obrazem Matki Bożej Łaskawej w swej ceremonii i treści noszą cechy wyboru demokratycznego.

W szczególny sposób dała temu wyraz forma deklaracji ślubów: najpierw ślubowanie króla i jeszcze ważniejsza deklaracja elekcyjna, wygłoszona przez podkanclerza koronnego, biskupa przemyskiego Andrzeja Trzebickiego w imieniu rządców, dostojników i wszystkich ludzi królestwa tego. Te dwie deklaracje, ślubowanie króla i biskupa Trzebickiego są podobne z tą różnicą, iż bezpośrednio po ślubowaniach króla Jana Kazimierza odczytano podobny tekst, ale w imieniu wszystkich ludów. Oczywiście, pomimo to nie były one aktem spontanicznym całego Narodu. Śluby lwowskie wymieniające wszystkie ziemie należące do Korony Polskiej miały charakter polityczny. Król był osobą pobożną lecz nie był autorem ślubowań. Pomysłodawcą został prymas Andrzej Leszczyński, a jego realizatorem stał się ówczesny nuncjusz Piotr Vidoni, jeden z najzdolniejszych dyplomatów papieskich.

Znaczenie ślubów było olbrzymie pod względem historycznym jak i politycznym. Wskazują na to nasze dzieje, które po dziś dzień uznają Maryję nie tylko za naszą patronkę, ale Królową Polski. Wyrazem tej czci i oddania stało się Święto Królowej Korony Polski zatwierdzone przez papieża Piusa X w 1909 roku dla diecezji lwowskiej i przemyskiej na pierwszą niedzielę maja.

Kolejny zaś papież Pius XI w 1924 roku, na prośbę Narodu Polskiego zezwolił ustanowić osobne święto Matki Bożej Królowej Polski. Święto obchodzone jest 3 maja dla upamiętnienia historycznej Konstytucji 3 Maja.

Kolejnym przykładem ogromnego oddania Maryi jako Królowej Polski było wydarzenie z roku 1945, kiedy Polska uwolniła się od jarzma hitlerowskiego. Episkopat Polski pod przewodnictwem kardynała Augusta Hlonda, na Jasnej Górze odnowił akt poświęcenia się i oddania Bożej Matce. Ponowił on złożone przez króla Jana Kazimierza śluby.

Ukoronowaniem historycznym powyższych deklaracji były Śluby Jasnogórskie Narodu Polskiego. Tekst tych ślubów został napisany przez prymasa Polski kard. Stefana Wyszyńskiego. Śluby Narodu Polskiego zostały uroczysto wygłoszone 26 sierpnia 1956 roku na Jasnej Górze przy udziale ok. miliona wiernych. Rotę ślubów odczytał bp. Michał Klepacz. Kardynał Wyszyński składał śluby w miejscu swojego odosobnienia w Komańczy w łączności z Jasną Górą.

Bogurodzica – najstarsza utrwalona polska pieśń religijna i najstarszy zachowany polski tekst poetycki. Utwór powstał w średniowieczu, najprawdopodobniej na przełomie XIII i XIV wieku. Pierwszy zapis tekstu jest późny, bo z początku XV wieku, wcześniejsze zapisy mogły zaginać, ale też tekst mógł krążyć w obiegu ustnym.

Bogurodzica pełniła – według współczesnych pojęć – rolę hymnu państwowego. W 1506 roku tekst pieśni został dołączony do Statutów Jana Łaskiego z informacją, że jej autorem jest św. Wojciech. Większość współczesnych badaczy odrzuca jednak jego autorstwo, ponieważ św. Wojciech nie znał języka polskiego. Na przestrzeni wieków XIV – XVIII Bogurodzica pełniła także rolę hymnu państwowego Wielkiego Księstwa Litewskiego.

Bogurodzica, dziewica, Bogiem sławiona Maryja!

Uyana, Gospodzina, matko zwolena Maryja!

PARAFIA PW. MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

DRULITY 10, 14-400 PASŁĘK

Zyszczy nam, spuści nam.

Kirielejson.

Twego dzieła Krzciciela, bożyce,

Usłysz głosy, napetni myśli człowiecze.

Słysz modlitwę, jąż nosimy,

A dać raczy, jegoż prosimy,

A na świecie zbożny pobyt,

Po żywocie rajski przebyt.

Kirielejson.

Nas dla wstał z martwych Syn Boży,

Wierzyż w to człowiecze zbożny,

Iż przez trud Bóg swój lud

Odjął diablej stróżej.

Przydał nam zdrowia wiecznego,

Starostę skował piekielnego,

Śmierć podjął, wspominał

Człowieka pirwego.

Jenże trudy cirzpiął zawiernie,

Jeszcze był nie prześpiął zaśmierne,

Aliż sam Bog z martwych wstał.

Adamie, ty boży kmieciu,

Ty siedzisz u Boga [w] wiecu,

Domieściż twe dzieci,

Gdzie krolują anjeli.

Tegoż nas domieściż, Jezu Kryste miły,

Bychom z Tobą byli,

Gdzież się nam radują szwe niebieskie siły.

ścisłość, była miłość, było widzenie tworca

PARAFIA PW. MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

DRULITY 10, 14-400 PASŁĘK

Anielskie bez końca,

Tuć się nam zwidziało diable potępienie.

Ni srebrem, ni złotem nas diabłu odkupił,

Swą mocą zastąpił.

Ciebie dla, człowiecze, dał Bog przekłóć sobie

Ręce, nodze obie.

Kry święta szła z boka na zbawienie tobie.

Wierzyż w to, człowiecze, iż Jezu Kryst prawy,

Cirpiął za nas rany,

Swą świętą krew' przelał za nas krześcijany.

O duszy o grzeszne sam Bog pieczęć ima,

Diabłu ją otyma,

Gdzie to sam króluję, k sobie ją przyma.

Maryja dziewice, prośmy synka twego

Króla niebieskiego,

Haza nas huchowa ote wszego złego.

Amen tako Bóg daj,

Bychom szli szwyćcy w raj.

Pierwszym prezydentem RP po 1989 roku który odnowił Śluby Kazimierzowskie w Katedrze Lwowskiej był +śp. prof. Lech Kaczyński.